

har aldrig været spærret for kopiering. Derimod anvender rettighedshaverne kopispæringer i forhold til alle udgivelser af dvd-film.

I forbindelse med en ændring af ophavsretsloven i december 2002 indførtes som noget nyt et forbud mod omgåelse af kopispæringer. Da der var tale om et helt nyt forbud, blev blankbåndsordningen ikke umiddelbart indskrænket under hensyn hertil. Det samme gjorde sig gældende ved revisionen i 2003.

Kommissionen foretog i 2004 en undersøgelse af de forskellige blankbåndsordninger i EU. Undersøgelsen afdækkede store forskelle medlemslandene imellem, hvorfor Kommissionen har sat en rekommandation på området på sit arbejdsprogram for 2006. Rekommandationen vil bl.a. omfatte fortolkningsbidrag til infosoc-direktivets art. 5, stk. 2, litra b, og betragtning nr. 35 om forholdet mellem kompensation for privatkopiering og anvendelsen af kopispæringer. Kulturministeriet finder det rigtigst at afvente Kommissionens rekommandation samt den rapport, som Kommissionen skal fremlægge om infosoc-direktivets anvendelse, før det beslutes, om – og i givet fald hvorledes – den juridiske beskyttelse af kopispæringer skal påvirke blankbåndsordningen. Det betyder, at blankbåndsordningen ikke på nuværende tidspunkt ændres under hensyn til den juridiske beskyttelse af kopispæringer, men at en sådan ændring, der kan få betydning for størrelsen af vederlaget, vil kunne komme på tale senere.

3.3.2. *Indbyggede lagringsmedier*

Det må konstateres, at der er sket en stigning i salget af indbyggede lagringsmedier. Det er dog ikke på baggrund af de foreliggende oplysninger muligt med sikkerhed at fastslå størrelsen heraf. Samtidig er salget af løse analoge optagemedier mindsket. Det samme gælder for blanke cd'er, mens salget af blanke dvd'er er steget. Stigningen i salget af indbyggede lagringsmedier kan således være sket på bekostning af visse af de løse optagemedier, men de tilgængelige tal siger ikke noget entydigt herom.

Kulturministeriet har på den baggrund – og i lyset af tilkendegivelserne i lovbemærkningerne fra 2003 – overvejet at indføre vederlag for indbyggede lagringsmedier, der er særligt dedikerede til at kopiere og lagre ophavsretligt beskyttet materiale. Sådanne vederlag findes i en række europæiske lande som fx Sverige og Tyskland, mens fx Holland ikke har vederlag på indbyggede lagringsmedier.

Den teknologiske udvikling er i dag på et stade, hvor det i et vist omfang vil være muligt at afgrænse de indbyggede lagringsmedier, der er særligt dedike-

ret til at kopiere og lagre ophavsretligt beskyttet materiale. Fx er mp3-afspilleren designet til at lagre musikfiler, og den digitale dvd-optager med indbygget harddisk er udviklet til at kopiere og lagre film og andet materiale, der udsendes i tv. Der vil imidlertid formentlig ikke gå ret lang tid, før de særligt dedikerede lagringsmedier udvikles, således at de også kan benyttes mere alment som egentligt it-udstyr. Når det sker, vil det ikke længere være muligt at foretage en skarp afgrænsning af de medier, der er særligt dedikerede til kopiering af ophavsretligt beskyttet materiale, i forhold til almene lagringsmedier.

Hvis en ordning med vederlag på indbyggede lagringsmedier skal kunne fungere på længere sigt, vil den således generelt skulle omfatte harddisks, herunder almindelige pc'er. Indførelse af vederlag på pc'er er imidlertid uforeneligt med regeringens it-politik. Der er på den baggrund ikke grundlag for at indføre vederlag på indbyggede lagringsmedier.

3.3.3. *Dvd-vederlaget*

Kulturministeriet finder, at vederlaget på blanke dvd'er nu står i misforhold til detailprisen. Vederlaget på 10,07 kr. for en almindelig blank dvd udgør en tredjedel til halvdelen af detailprisen på 20-30 kr. Det høje vederlag er også medvirkende til en ikke uvæsentlig grænse- og internethandel fra bl.a. Tyskland. Der er derfor behov for en justering af dvd-vederlaget i nedadgående retning.

På den baggrund foreslås det, at bestemmelsen i ophavsretslovens § 40, stk. 2, ændres, således at vederlagssatsen for digitale billedmedier (dvd-r, dvd-rw m.v.) nedsættes til 3 kr. Den foreslåede ændring indebærer, at dvd-vederlaget nedsættes med ca. 7 kr. pr. stk.

En sådan nedsættelse forventes ifølge Skatteministeriets beregninger at være provenuneutral for rettighedshaverne. Da rettighedshaverne imidlertid har rejst tvivl om Skatteministeriets beregninger, nedsættes en følgegruppe bestående af repræsentanter for rettighedshaverne i form af Copy-Dan, repræsentanter for forbrugerelektronikbranchen i form af BFE, ITEK, Dansk Handel og Service og IT-branche-foreningen samt Skatteministeriet og Kulturministeriet, der skal følge udviklingen på området. Følgegruppen opgør efter en periode udviklingen i dvd-provenuet i forhold til dvd-provenuet i 2005, der forventes at blive ca. 17 mio. kr. Såfremt der mod forventning er sket et fald, er Kulturministeriet indstillet på at yde kompensation til rettighedshaverne, uanset om faldet skyldes selve vederlagsnedsættelsen eller fx skyldes, at der